

Degerli Arkadaslarim, Degerli Öğrencilerim, Degerli Dostlarim:

Ekteki gelismeyi sizlerle paylasmaktan kivanç duyuyorum...

Göreceginiz üzere, Hollandalı bir bilim adamı, Paul de Hass, evveliyati bir tarafa birakırsak, özellikle Üniversitemiz’de bulunduğum (1997’den 2001’e kadar “yari zamanlı”, 2002’den bu yana ise “tam zamanlı” olarak, toplamda, sekiz yıllık bir) süre zarfında, geliştirdiğim “bütünlesik kuramin” zemininde, bugün bilim dünyasında karsi karsiya bulunulan güçlükleri (esasen yol boyu, çalışmama dönük olarak yazılan “hakem raporlarının” isaret ettiği sekliyle), önemli bir ölçüde asacak bir çerçeveyi, üst bir matematiksel düzlemde, çatmış bulunuyor.

Paul, geçtiğimiz yaz Liege’de yapılan “CASYS” Konferansı’nda, aynı doğrultuda yaptığı sunus uzantisında, “en iyi makale” ödülünü aldıydı...

Çalışmama, yurt dışında en önce, 1999’da, Fransız NASA’si (ONERA), ilgi duyduydu; yer altına, o arada denizaltılara yerleştirilecek atom saatleriyle, öngörümle Einstein’in öngörüsü arasında, ortaya çıkan “küçük farkı” ölçmek üzere girişimlerde bulundu... Aletlerin hassasiyeti, “sınırdaki” kalınca, yeni deneyler tasavvur etmek gerekti. Derken, geliştirdiğim kuram, (Hidrojen Bombası’nın çalışıldığı, Moskova’daki ünlü) Lebedev Enstitüsü’nde, üç yıl kadar önce gerçekleştirilmiş, ancak bugüne kadar açıklanamamış bir deneyin sonuçlarına isik tutuverdi...

Bütün bu güzel gelişmeler, iste, Üniversitemiz’de gece gündüz, tatil bayram demeden, büyük bir tutukuyla yaptığım, o arada özellikle geçtiğimiz yıl istisnai sayılacak “hakem raporlarıyla” yayın aşamasına tırmanmış, çalışma uzantisında gerçekleşmiş bulunmaktadır...

Bu çerçevede, Başkan Cumhurbaşkanımız’la, Mütevelli Heyetimiz’e, keza Biricik Kardesim Kurucu Rektör Siddik Yarman’la çalışma arkadaşlarına, bilhassa Degerli Ender Altug’un önderliğindeki (sabah istenen bir makaleyi, dünyanın en ücra bir köşesinden dahi olsa, hemen neredeyse, izleyen öğleden sonra, sağlayıveren) Kütüphanemiz’in birbirinden değerli uzmanlarına, aynı bir doğrultuda, Degerli Cemal Kaplan’ın basını çektiği (Üniversitemiz’in her bir yanındaki aksaklıklara süratle müdahale eden, deva olan), Bilgi İşlem Merkezimiz’de görevli, çoğu şimdi meslektaşlarımız konumuna gelmiş, birbirinden değerli öğrencilerimize, genç uzmanlarımıza, oluşumuna biteviye ve coskuyla omuz vedikleri akademik huzur ve güven ortamı için, kalbi tesekkürlerimi sunuyorum...

Çalışmam sürecinde, en çok, Fizik ve Matematik Dalları’nda ayrı ayrı Doktorası olan, Degerli Arkadasim Profesör Elman Hasanov’la ve (o zaman Doçent olan) Profesör Engin Isiksal’la, saatler ve saatler, günler ve günler boyunca, tartistim...

Degerli Profesör Mithat Idemen’le, keza, sık sık konuştum... Hesaplarımı gözden geçirdi; beni anlamaya çalıştı; yüreklendirdi. Mithat Hoca’nın düzenli olarak organize ettiği, o arada çeşitli vesilelerle, üniversitemizdeki teknik (dogrusu, hakkını teslim etmeliyim, “teknik” olmasa da Cumhurbaşkanımız gibi, öğrenmeye ve paylaşmaya kosan) hemen herkes gibi, düşüncelerimi anlatmaya, keza tartismaya zemin oluşturan, seminelerini de, bu çerçevede anmam, çok hakca olur...

Aynı çizgiden olarak, Üniversitemiz’den, Doçent Engin Haliloglu, Doçent Ventsislav (Recep) Dimitrov ve Çok Değerli Öğrencilerim ve Meslekdaşlarım Profesör Metin Demiralp, Profesör Nafiye Kiyak, Profesör Selahattin Kuru ve Doçent Kadir Akgüngör’ün adlarını, ayrıca anmıyorum...

Söz konusu çerçevede, Yale Üniversitesi Kuantum Kimya Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Profesör Oktay Sinanoğlu’nun, Miami Üniversitesi Temiz Enerjiler Enstitüsü Direktörü Profesör Nejat Veziroğlu’nun, Fransız NASA’si (ONERA) Araştırma Genel Direktörü Profesör Christian Marchal’in, Lebedev Enstitüsü Lazer Füzyon Bölümü Direktörü (Nobel Ödülü esdeğeri olarak tasnif edilen, Lenin ödülü sahibi) Profesör Vladislav Rozanov’un, Annales de la Fondation de Louis de Broglie’un Editörü Profesör Xavier Oudet’in, keza söz konusu Vakfın Yönetim Kurulu Başkanı Profesör George Loshak’in, adlarını muhakkak anmıyorum...

Bu güzel insanlar; günün yerleşik anlayışına oldukça ters gelen, ama hepsi hepsi temelde, “enerji korunumu yasasının” gereği olarak gündeme gelen çalışmaların sonuçlarını, neredeyse sınırsız bir sabırla, daha önemlisi tamamen önyargısız ele aldılar ve ona, gün ışığına çıkması gerektiğine inanarak, omuz verdiler.

Kendilerine şükran borçluyum...

Çalışmama, öğrencilerimden, ilgi alanlarında görüldüğü kadarıyla, ilgi duyanlar da çok oldu... Bunların başında Fatih Özyıldırım geliyor; Fatih, daha ikinci sınıftayken konunun içine çekildi; hemen her akşam geldi; teknik uğraş yani sıra, saatler ve saatler boyunca “mutfak ismi” yaptı; daktilo tasvirleri, şekil çizimleriyle uğraştı, durdu. Şimdi Osaka Üniversitesi’ne, Kuantum Enformasyon alanında doktora yapmak üzere, yola revan olmaya hazırlanıyor... Buradaki meslekdaşlarımız da, Üniversitemiz bünyesinde ortaya gelen sonuçları iyiden iyiye önemsiyor oldukları için, Fatih orada, çok muhtemelen Tolga Hocası’nın bulgularının sinanacağı açılımların içinde olacak... Sevgili Öğrencilerim Umut Tok’a ve Adem Acar’a aynı bir balgamda teşekkürler etmek isterim...

*

Akademik cemaatte böylesi bir tutku yaşamakta ve ülkemizin, başta da Üniversitemiz’in adını, bilhassa yurtdışında bayraklaştırmakta olmanın onurunu alabildiğine tatmakta iken (tam da yeni öğretim yılı başlamak üzere olduğu için, tadinizi kaçıracak olmaktan yana daralıyor olsam da), karşılaştığım birbirinden üzücü olayları, sizlerle paylaşma sorumluluğu içinde buluyorum, kendimi...

Üniversite çalışanlarına, “Mevcut durumun resmidir”, diye imzalatılmak itenen “sözleşme metnine” dönük olarak, “kaygılarım” vardı. Metin, malum elimize, 30 Mayıs’ya geldi... Ben kaygılarımı 1 Ağustos tarihli bir yazıyla iletirken, sözleşme metnini (Değerli Siddik’in Ağabey’i olmam dolayısıyla, herhangi bir biçimde oluşabilecek bir gerginlikten kaçınmaya özenli olsam da, yine de), ne var ki, söz konusu kayıtlar tahtında imzalamakta olduğumu, önemle belirttim...

Uzatmayayım, neticede yönetimle aramda “sözleşme metnine” dönük olarak bir ihtilaf doğmuş oldu...

Bu ihtilaf; önce Mütevelli Heyetimiz'in dikkatine intikal etti; idare burada olusacak kararı beklemediği için, mecburen, idari yargıya intikal etti. Geline son asamada ise, "is mahkemesine" yansımak durumunda bulduğuna göre, bu konuda konuşmayacağım...

Yalnız su var...

7 Ekim Cuma günü , her zamanki gibi üniversiteye geldiğimde, kapıdaki güvenlik görevlilerinin basındaki görevli (Mithat Özdemir), bana sözleşmemim feshedildiğinin, kendisine Murat Karacay tarafından söylendiğini, o nedenle şahsi esyami o gün toplayıp gitmem gerektiğinin, kendisine tembih edildiğini söyledi.

Sasirmamak elde değildi.

Bir müstahdeme yapılmayacak bir davranış, mesleğinin doruğundaki bir öğretim üyesine yapılmaya tevessül ediliyordu.

Kendisine sunları söyledim:

- Söz konusu davranış fevkalade kaba ve kabul edilmezdir.
- Gelisme, eğer gerçekten bana yansıtıldığı gibi ise, tasarrufun "teblig yöntemi", asla maruz bırakılmak istendiğim, sekil, olamaz.
- Muhatap bırakılmak istendiğim "çirkin davranışın", hiçbir hukuki hükmü yoktur.
- Tasarruf, eğer gerçekten varitse, tarafıma "hukuki yollardan" teblig edilmelidir.
- Çalışma mekanıma, ortada, kabul edilebilir hukuki bir yaptırım olmadan, meydan verilecek herhangi bir müdahaleyi, akademik masuniyetime saldırı telakki eder, Savcılık nezdinde kovuşturma konusu yaparım.
- Kendisine yazılı olmaksızın verilecek herhangi bir emri, bu durumda uygulamaya yönelmesi durumunda, onu da sorumlu sayarım...

Aradan bir saat geçmedi; Mithat Özdemir; tuhaf bir faks mesajı getirdi; Beyoğlu 36. Noterliği'ne, Ersin Mahmut Kalaycıoğlu ve Ahmet Niyazi Koç imzalı olarak yazılmış; "sözleşmemin", İş Kanunu Madde 25/2, g ve h bentleri itibarıyla feshedildiğinin, tarafıma bildirilmesini talep eden, bir yazı... 28 Eylül 2005 tarihli olarak...

Mithat Özdemir yazıyı uzattı, "tebellüğ ettiğime" dair imza rica edilğini, kaydederek...

Yazı tuhafıma gitti; Mütevelli Heyetimiz'in yaptığı bir atama, iki imza ile, "bozulmamak" iktiza ederdi...

Yazi sayfasinin üst kısmında “Üniversitemiz’in Adi” yoktu; “Ersin Mahmut Kalaycioglu” ismine ilisk olacak “rektör” ibaresi de yoktu... Fazla olarak Üniversitemiz’in adi, yanlis yazilmisti.

Ayrica, sabah sabah kapidan girerken muhatap oldugum ayibin ayibi tebligattan, daha az tuhaf olmayan bu “faks tebligati”, zaten dehsetli bir “nezaket kusuru” daha sergiliyordu...

Faks yazisi hiç okunakli degil... Heceleyle heceleyle çıkartmaya calisiyorum... Noter’in (gerçi görevi, ayna tutmaktan ibaretti, yaziyi aliciya yansitir, ama münhasiran o yaziyi) onaylayip oanylamadigi belli degil, yazinin bana, yollanip yollanmadigi, fakstan belli, hiç degil...

Daha sonra aradigim Mütevelli Heyeti Üyeleri söz konusu tasaruftan hiç haberdar degiller; durumu benden duyuyor, üzülyüyorlar!..

Yaziyi getiren ilgiliye, onun, bana Noter araciligiyla ulastirilmasini bekleyecegimi, ifade ettim; istenen tebligat imzasini vermedim...

Günlerden dedigim gibi, 7 Ekim Cuma...

Demeye kalmadi, telefonum kesildi...

Olagandisi bir durumla karsi karsiya oldugum belli; yavas yavas toplanmaya basladim...

Cumartesi sabahi erkenden toplanmaya devam etmeye geldim; odama çıktim ki, katta elektrik yok... Kondansatörler “Bosalmaktayiz” diye, ciyak ciyak, bagir bagir bagiriyorlar...

Okuldaki bütün güvenlik görevlileri ve temizlik iscileri, bu sakil duruma tanik...

Calisanlara “manevi eziyet” yapilarak, telefonlarimin ve elektrigimin, kesildigini tahminde güçlük çekmedim... Onlara öylesi bir eziyet yapilmadan, söz konusu sonucu almak hiç bir biçimde mümkün degil, çünkü...

Ah, Türk Aydini ah... Allah seni nasil bilirse, öyle yapsin...

Su, “ilkenin ilkeli”, numaralari; benzerleri, daha önce, okulla iliksisi kesilmek istenen güzel insanlarimiza dönük olarak da sahnelenmek istendigi için, dogrusu, pek yadrigamazdim...

Yine de, böylesi bir anlayisi siddetle kinyor, onun faillerini, hangi kademelerde olurlarsa olsunlar, halisane, istifaya davet ediyorum...

En basta da Rektör Ersin Kardesim’i istifaya davet ediyorum.

Bu gelismelerden haberi varsa, derhal istifa etmelidir; yoksa, o zaman allahaskina, orada ne yapıyor, behemahal istifa etmelidir.

Bu çerçevede üniversitede, cilt cilt kalite çalışmalarini yapıp, dis duvarimiza sinek konacak olsa, üstüne behemahal en süper ilaçlarla gitme konusunda saygideger gayretler gelistirenler, su gayri hukuki oldugunu bir tarafa birakalim, gayri insani davranislariyla, o üniversitenin duvarlarinin önüne, birbirinden illetli toplar yerlestirip, her fitil ateslemeye, onun güzelim

duvarlarında koca koca gedikleri açmakta olduklarının, farkına dahi varamayacak ölçüde, kendilerinden, nasıl da çıkabilmektedirler?.. İnandırıcı gibi değil!..

Hala daha tarafıma “hukuki bir tebligat” yapılmış değildir...

Daha kapının esiginde, “giren çıkan”, üniversiteye yakışmayacak bir anlayışla olsun, “matbu çizelgelere” kaydedildiğine göre, görülebileceği üzere, her gün yuvarlak oniki saatten az olmamak üzere, okuldayım...

Ama elimde, sözünü ettiğim fakstan başka bir bilgi ulaşmış değildir...

Hemen her dakika muhakkak birisinin olduğu evimize de bir şey gelmiş değildir...

Daha önceki gibi, acaba “semtimiz postanesine” mi, “Cee” denip, bir şey bırakıldı, diye araştıracağım... O ara, üstünüze afiyet, midemi üsütmüş halde, kıvraniyorum. İki büküm olsam da, araştırmaya devam ediyorum; ama, ortada hiçbir şey görünmüyor...

Tebligat neden sonra, 13 Ekim Perşembe günü, fellik fellik pesine düştüğüm, Muhtar’ın Bürosu’ndan çıktı...

*

Değerli Arkadaşlarım, Değerli Öğrencilerim, Değerli Dostlarım:

Üniversite’den, bu durumda, simdilik ayrılmış bulunuyorum...

Hangi sebeple mi: İş Kanunu Madde 25/2... Neymiş bu maddenin kapsadığı meğer, biliyor musunuz: Arka arkaya iki gün iş yerine gelmemek... Bırakın böyle bir yaptırımı, herhangi bir helalsüt emmis yönetim anlayışının, “işe yeni girmiş bir fabrika işçisine” bile uygulanmayacağını bir yana... Bizim “iki kişilik yönetim”, Mütevelli Heyeti adına, ömrü üniversitede geçen, emeklilik evresinde, bir hocaların hocasına, uygulamaya tevessül ediyor...

Sanırım Dünya’da esine benzerine rast gelinemeyecek, “Guines Rekorlar Kitabı”na geçmeye aday bir gelişme!..

Ayrıca dediğim gibi, her gün ve her gün, güvenlik görevlilerinden başlayarak, hemen herkes bilir, yuvarlak on iki saat üniversitedeyim...

Burada ilginç başka bir husus daha bulunuyor... Okulun açılmasına 26 Eylül’den itibaren, üç hafta var... Ben o gün, yıllık iznimden üç hafta kullanmayı talep ediyorum. Bölüm Başkanlığı ve Dekanlık’tan onay veriliyor; Personel Daire Başkanlığımız bir mani serdetmiyor; buna karşılık Rektörlük, demek ki, hiçbir teknik ya da idari engel olmadığı halde, yasal izin hakkımı kullanmama, tamamen keyfi olarak mani oluyor ve o günden itibaren (ayrıca Maslak’ta, görev yapıyor olmama karşın), behemahal kronometre tutup, iki günün sonunu ipe çekip, 28 Eylül’de, tan yerinin ağırmasıyla beraber, herhalde küpeste dibinde hazır edilmiş bulunan sözleşme fesih ihbarnameisini, Noter’e yetistiriveriyor!..

Çok mu normal şimdi bu tadarruf?..

Konu yargiya intikal etigine göre, yorum yapmayacağım...

Surasi bir vakia ki, Degerli Kardesim Kurucu Rektör Siddik Yarman, Üniversitemiz'den ayrıldıktan soran, “sis temli bir biçimde” taciz edildim...

Bu çerçevede, kampüsüne dahi ugramadığım bir üniversitede izinsiz ders verdiğimin (*güya*) tesbit edildiği gerekçesiyle tarafımdan yazılı savunma istenmiş, buna bağlı olarak bir komisyon tesis edilmiş, hakkımda tam teşkilatlı bir soruşturma açılmış, bundan daha vahimi, vermekte olduğum dersler, 2004 - 2005 İlkbahar Yariyili öncesinde, yönetim kademesindeki arkadaşlara ve kurullara “*Vakif böyle istiyor, Mütevelli Heyetimiz böyle istiyor*” çığirtkanlıklarıyla, hiç kuskusu yok, özünde fevkalade hilaf-i hakikat dayatmalarla, baskılar yapılmak suretiyle, üzerimden alınmaya tevessül edilmiş, bulunmaktadır. Durum, tarafımdan, 25 Ocak 2005 yazımla, Rektörlük katinin dikkatine getirilmisti; ama bu yazım, ne yazık ki yanitsiz bırakılmıştır.

Karsi kariya kaldığım gelismeyi, söz konusuz sistemli tacizatin bir devami olarak degerlendirdigimi, “idari yargiya” açıkladım...

Burada tartisma açmak istiyor degilim...

Yalnizca sunu söyleyecegim...

İlgililer tabii, yargiya hesap verecekler...

Durumu öğrenip bana çeşitli yollardan ulasan ve üzüntülerini ifade eden arkadaşlarıma, öğrencilerimize, gönülden tesekkür ediyorum...

Konuyu öğrenmemesi mümkün olmayıp, buna rağmen, ses çıkartmamayı yegleyen (korkarım kötüsü, bizden iyilik, sevgi ve takdir hislerimizden baksa, kirinti kadar bir şey görmemiş olan) ilgililere, “samimi teessüflerimi” iletiyorum...

Geçende yazdığım bir yazıdan, söz konusu çerçevede, alinti yapmak istiyorum:

<<< Bilim adami topluma önderlik edemeyecek bir sünepelige sikisinca, insanlar tarikat seyhlerinin pesinden gidiyorlar... Tarikat seyhlerinin arasinda bilgiler yok mu; bence çok var... Ama diyecegim o degil... “İrtica hortladı” diye ortada dolu dizgin dolanmaktan teeddüp etmeyen sözde aydinlara lafım... Esas “irtica” sizsiniz... Millete örnek degilsiniz, bu bir yana, milletin tiksintisini kazanıyorsunuz...

Düşüncesi olmayan adam, aydin degildir... Düşüncesini, o hesapla bu hesapla, “karin agrilarına” duçar olup, söyleyemeyen adam, aydin hiç degildir...

Düşüncesini menfaat karsiligi, egip büken adamsa, haindir...

Tavirsiz aydin olmaz... >>>

Bu sözlerden, kim ne istiyorsa, onu anlasin...

Bir üniversite böyle yönetilmez... Söz konusu ikelliklerle mahalle kahvesi bile yönetilmez...

Bu çerçevede:

- i) Mütevelli Heyetimiz'i halisane uyarıyorum. Su olup bitene, resen onun yerine geçerek çanak tutan "cür'eti" tesbit edip, tasfiye etmesini bekliyorum.
- ii) Vakfı, gerekmesi durumunda, Mütevelli Heyeti'nin Kompozisyonu'nu, yasal sorumluluğu itibariyle, bir an önce degistirmeye, davet ediyorum.
- iii) Aynı çerçevede, ekli olarak üniversite idaresi ile olan yazışmalarımın (sizleri yormamak için, bu asamada yalnızca) bir-ikisini, kültürümüze bir katkı oluşturacağı öngörüsüyle, dikkatlere sunuyorum...

Üniversitemiz'e basarili bir öğrenim yili diliyor; tüm güzel insanlara, sevgiler, saygılar sunuyorum...

Nice Güzel Bayramlar'a...

Prof. Dr. Tolga Yarman